

GLENBITEN

nr 2 2019

SAIGIT STYRELSE 2019

ORDFÖRANDE

Lars Adenby
Hunneberga 1702
241 64 Harlösa

070 741 9480

lars@adeheimer.se

VICE ORDFÖRANDE

Karl Smedstad
Spjälkövägen 1 B
372 97 Ronneby

0733 664 916

karlsmedstad@hotmail.com

KASSÖR

Ingrid Wennerhag
Lilla Mölleröd 1615
282 65 Bjärnum

070 712 7307

ingrid@pcsyd.se

SEKRETERARE

Karl Smedstad
Spjälkövägen 1 B
372 97 Ronneby

0733 664 916

karlsmedstad@hotmail.com

sekreterare.saigit@gmail.com

STYRELSELEDAMOT

Annica Bladh-Jacobsson
Sandviksvägen 10
618 34 Kolmården

0766 28 49 49

annica_morris@hotmail.com

STYRELSELEDAMOT

Helen Eriksson
Filarvägen 9
176 71 Järfälla

070 299 8387

skattungen@yahoo.se

SUPPLEANT 1

Magnus Olsson
Nordvära 24
432 65 Väröbacka

070 866 08 45

libbos24@hotmail.com

SUPPLEANT 2

Lisa Beste
Höjdvägen 5
756 53 Uppsala

070 142 3417

lisa@beste.com

SUPPLEANT 3

Pernilla Ulfvengren
Fleminggatan 99
112 45 Stockholm

070 827 3764

pernilla.ulfvengren@gmail.com

GLENBITEN

Ansvarig utgivare:
Lars Adenby

Redaktör
Pernilla Ulfvengren

Glenbiten nr 2 år 2019!

Den 16:e årgången!

Sid 4	Ledaren
Sid 5	Årets Glen
Sid 6	Glenträff i Alingsås
Sid 10	Inbjudan Glenträff
Sid 11	Gwendolyn och Emeth
Sid 16	Glennar på SM-äventyr
Sid 21	Glennar på StPatricks

Framsida: Hagrid

Baksida: Ellen

Ordförandens rader 2-2019

Nu äntligen kommer tidningen till Er, men det finns ett gammalt talesätt:
Den som väntar på något gott, väntar aldrig för länge.

Och vad har Ni väntat på?

* Vad sägs om den nya tidningen – med färg på alla sidor ??

* Nya medlemsmärken med glen i 4- färg! Priset för medlemmar blir 60;- plus frakt, för icke medlemmar något högre. Kontakta shopen om Du vill ha mer info. Märket ser Du på denna sida och i Glenshopen.

* Glädjande är rasens framgångar i viltspår! På bronsplats i Svenska Terrierklubbens Viltspår-SM var givetvis en glen. Bowler Hat's Foxtrot, till vardags Glen, stod för prestationen, spårlinan fördes av matte Ing-Marie Alfredsson.

Vi hoppas att Ni ägnar sommaren åt att träna viltspår! Mer info finns i tidningen.

Vi hade ett ganska stormigt Terrierfullmäktige, Jag stred för att man skulle hålla sig till fullmäktigebeslut vid val av utställningsdomare. Vår motion togs INTE emot med glädje utan vi blev mer eller mindre hotade att om Terrierklubben skulle följa denna motion skulle vi fråntas alla möjligheter att arrangera officiella utställningar. En attityd som man inte väntar sig av ordförande i SKK:s Tävlingskommitté.

Ni kanske har märkt att jag återtagit mitt gamla efternamn, Adenby. Känns riktigt skönt att när man närmar sig livets slutskede, förhoppningsvis möta far och farfar med rätt namn.

Vi har tyvärr varit tvungna att hjälpa vår Holly till hundhimlen. Jag tror att Rocky har mer att säga om detta.

Vi jobbar vidare på att hitta nya glenprodukter till shopen och hoppas ha det klart till hösten.

Jag vill passa på att tacka alla i styrelsen för deras stora arbetsinsatser för att föra klubben framåt!

En skön sommar önskar jag alla två- och fyrbenta vänner!!

Er ordförande
Lars

ÅRETS IRISH GLEN OF IMAAL TERRIER

Poänggivande utställningar 2019:

Göteborg 3/1	Malmö 30/3	Västerås 28/4	Lidköping 12/5

ÅRETS IRISH GLEN OF IMAAL TERRIER 2019

Antal utställningar	Deltagande hund	Total poäng (5 bästa)	Fem bästa poäng	Antal BIR/BIM
2	Gleann Emotive Emmet	20	10 10	1 / 1
1	Bowler Hat's Boogie Woogie	10	10	1 / 0
1	Hedda	10	10	0 / 1
1	Kirribillis Fine Gwendoline	8	8	0 / 0

ÅRETS VETERAN

Antal utställningar	Deltagande hund	Total poäng (5 bästa)	Fem bästa poäng	Antal Vetkk 1:a
2	Kirribillis Fine Gwendoline	4	2 2	2

HANLISTA

Antal utställningar	Deltagande hund	Total poäng (5 bästa)	Fem bästa poäng	Antal BIR/BIM
2	Gleann Emotive Emmet	20	10 10	1 / 1

TIKLISTA

Antal utställningar	Deltagande hund	Total poäng (5 bästa)	Fem bästa poäng	Antal BIR/BIM
1	Bowler Hat's Boogie Woogie	10	10	1 / 0
1	Hedda	10	10	0 / 1
1	Kirribillis Fine Gwendoline	8	8	0 / 0

GLENTRÄFF ALINGSÅS 2019

En skock glada glennar...

...och deras förare sammanstrålade den 14 april i Alingsåstrakten på glenträff med nosaktivering.

Solen sken förrädiskt fint medan vinden bet desto kallare denna söndag. Men glenförare är ju minst lika tåliga som sina hundar, så det var inget som bekom oss så värst - och i skogen var det mer lä.

Först gick vi en promenad med vår gladystra samling glennar Ella, Göta, Eira och Glen. Sedan gick vi igenom lite enkla grunder om viltspår. Efter det delade vi upp oss i två grupper som gemensamt lade kortare nybörjarspår till de mer ovana hundarna.

Hela gänget

Förarna fick se och själva pröva hur spårläggning går till genom att lägga sina egna spår. Det är relativt enkelt att lägga viltspår men kräver lite teknik att både dra med sig klöven över stock och sten, droppa blod lagom ofta och så ska man komma ihåg att hänga snitslar längs vägen emellanåt också.

När spåren var lagda så fikade vi och "glenpratade" i solen i väntan på att spåren skulle ligga till sig en stund.

GÖTA och Ing-Marie

Alla hundarna nosade sedan på fint i sina spår och löste sina uppgifter på ett utmärkt sätt. Särskilt roligt var det att se att det funkade så bra för de lite mer ovana hundarna.

Göta visade stort intresse för dofterna i spårstarten och efter lite funderande gnatade hon på fint vidare fram i spåret. När hon stötte på någon svårighet och kom bort från spåret lite, visade hon prov på hundsmarthet genom att gå tillbaka till sista säkra spårpunkten och där börja gå i ringar för att på så vis luska ut vart spåret tagit vägen.

Klöven hittades (och prov-smakades) efter ca 70 m, där både köttbullar och beröm haglade. Mycket nöjd fullföljde Göta sedan sin uppgift genom att bära den goda klöven tillbaka till bilarna.

Ella behövde inte fundera alls i sin spårstart. Hon stod som på tå när selen togs på för att sedan med raska kliv nosa på i spåret utan uppehåll ända fram till den, i Ellas ögon, helt FANTASTISKA klöven.

ELLA och Kalle

Även Ella fick mängder av beröm, godis och fick även hon bära sin trofé tillbaka. Att sedan få Ella att släppa klöven var dock lite svårare. Den var ju SÅ god, hon hade nosat sig fram till den helt själv och tänkte minsann INTE byta ut den vare sig mot kyckling, köttbullar, annan klöv eller något annat bjäfs som erbjöds!

Inte förrän Ella fått ha klöven ifred en stund kunde hon tänka sig att byta ut den mot en bit av husses ostmacka.

Eira och Glen knatade på bra även de i sina längre spår. Dessa spår hade Berit lagt redan kvällen innan, så de var lite klurigare. Där fanns även lite andra svårigheter som t ex rejäl motvind i spårstarten, som gjorde att även de mer vana hundarna fick använda nos och huvud lite extra.

När spåren var avklarade var både hundar och människor glada, nöjda och lite trötta. De som ville fick med sig både klöv och lite blod hem för träning på egen hand.

Tack till alla tillresta deltagare samt till Berit Magnusson som ordnat med marklån mm!

// Ing-Marie Alfredsson

EIRA och Berit

PS

Det finns ytterligare en chans redan i höst att både träffa andra glenägare och att testa på viltspår för den som vill. Se separat info i 'Glenbiten' eller på hemsidan/i nyhetsbrev.

GLENTRÄFF!

Söndag 1/9 kl. 12

utanför Bjärnum, Skåne

Aktiviteter:

**Glenpromenad, lättare lunch,
möjlighet att pröva på viltspår,
allmänt glenprat med mera!**

Vi träffas i bokskogen vid sjön i idylliska Lilla Mölleröd 1615
utanför Bjärnum (2 mil norr om Hässleholm).

Vi är utomhus så ta kläder efter väder. För badsugna finns
brygga och en liten hundvänlig strand. Eka och kanot kan
lånas! Vid risk för regn finns skydd i partytält/lusthus.

Ingrid Wennerhag bjuder på en lättare gluten- och laktosfri
lunch, kaffe och kaka. Om helvegetariskt önskas, skriv det
i din anmälan.

Ta med: din glen och ett gott humör.

Om du vill viltspåra, ta med extra gott hundgodis, gärna
sele och lina om det finns (finns även någon att låna).

Ing-Marie Alfredsson ordnar spår (i skogsterräng) efter var
och ens nivå - nybörjare är särskilt välkomna! Spår till själv-
kostnadspris för material (ca 60 kr/hund).

Anmäl dig senast den 28/8

på mailadress: aktivsyd@saigit.se

Ange i anmälan hur många ni blir och om du vill testa vilt-
spår med din hund. Behöver du närmare vägbeskrivning, kan
du få en på mail.

Frågor? Ring Ingrid på 0707-127307 eller
Ing-Marie på 0706-614447.

VÄLKOMMEN!

GWENDOLYN OCH EMETH

och tillökning i familjen!

- Aldrig mera utställning! tänker jag efter att med galen optimism ha släpat med mina bestar till både Västerås och Lidköping. En och en går an; tillsammans förvandlas de till demoner.

- En rottweiler, den brottar vi ner! hojtar de. En dobermann, inga problem!

För att inte tala om alla Munsbitar som lever farligt så fort de kommer i närheten: en chihuahua, en bichon frisé, en papillon eller en pomeranier. Före oss i ringen i Västerås har det smugit sig in en löptik bland alla franska bulldoggar. Emeth blir bindgalen och växlar mellan att ligga som en rem efter marken och tvärstanna där doften är som starkast. Resten av sträckan fram till domarbordet får jag släpa honom efter mig. Han lyfter inte ens på baken. Jag bara väntar på att bli diskad.

Överraskande nog får vi ändå god kritik. ”Rör sig väl – när han vill” skriver den finska domaren. En snäll dam tar hand om Emeth medan jag visar upp Gwendolyn som uppför sig normalt. Sen är det dags för BIR och BIM med Emeth och en finsk glentik. Emeth blir blixtkär, och jag kan ta gift på att han känner igen sin egen ras, för SÅ tokig blir han aldrig i flickor av annan sort.

- Hon är steriliserad! väser en något irriterad finsk matte.

- Skiter väl jag i! Jag vill paaaara mig! ylar Emeth tillbaka. Han rosslar nu som en döende.

- Han har fått något i nosen, säger domaren.

- Han håller på att strypa sig, svarar jag aningen sammanbitet.

Han blir ändå BIM. Det får man vara tacksam för.

I Lidköping två veckor senare är båda hundarna så odrägliga att jag måste sätta mig längst bort i lokalen med huvudet mot väggen medan vi väntar på att få komma in i ringen. Åter hittar jag en uppoffrande dam som tar hand om Gwendolyn medan jag är inne med Emeth och tvärtom.

Till min oerhörda förvåning uppför sig Emeth och får sin bästa kritik någonsin av den vänlige domaren som tycker han har bett som en sabeltandad tiger. Också Gwendolyn får beröm. ”Ett något högt hull” är enda reservationen, men hon är också välmusklad, säger domaren, så det är inte så farligt. Vi kämpar med kilona, både hon och jag – med den skillnaden att hon inte bekymrar sig.

Hemma på landet har hönshusbygget pågått sedan i januari. Ett palats för hönor har jag tänkt mig med gungor, xylofon, växter och naturligtvis allt det vanliga: sovplats med sittpinnar, värprede, ruvrede och allt vad en höna kan önska. Jag har de senaste veckorna krupit, klättrat, ålat och målat.

Gwendolyn oroar sig för mig när jag står högst upp på stegen, håller fast i takbjälken med ena handen och målar med den andra. Då sitter hon vid stegens fot och ser oavvänt uppåt. Gnyr lite emellanåt: ”ska det där verkligen vara nödvändigt! Kom ner och var som folk!”

I förrgår skulle jag hämta fyra hönor och en tupp från en gård i Östergötland. Det är Kindahöns – en gammal lantras. En höna hade lyckats smita ur kartongen medan ägarinnan och jag vände ryggen till, så jag kom hem med bara tre plus tuppen. Hundarna sov över hos vänner. Igår, på Gwendolyns nioårsdag, skulle hundar och höns presenteras för varandra.

Helst utan att någon blev uppäten...

Hönsen har en 50 kvm hönsgård utanför ladan, och när hundarna som varit med om bygget upptäckte inkräktarna rusade de fram. Det blev en stunds kacklande och skällande från båda sidor av nätet.

Men snabbare än jag trott insåg både Gwendolyn och Emeth att hönsen var utom räckhåll, och de reagerade då med närmast demonstrativ likgiltighet.

Tills jag senare på kvällen skulle gå in i själva hönshuset som är byggt i min lada. Jag hade låtit mig luras av hundarnas lugn och tänkte inte på att de följde mig hack i häl och att hönsen nu var inne.

När jag öppnade dörren smet båda hundarna in, hala som ålar. Det blev full kalabalik.

De tre hönorna – Bodil, Beata och Britta – lyckades fly ut genom luckan, men tuppen blev kvar en sekund för länge och trots att jag kastade mig över hundarna fick Gwendolyn tag i hans stiliga stjärtplym. På en sekund var den borta och tuppen flydde skrikande ut genom luckan medan Gwendolyn stod kvar med munnen full av de vackraste fjädrar.

Det var som om tuppen lyckats fälla dem för att rädda sitt liv. Nu går han där i hönsgården utan sin fina plym. Men det hade kunnat bli värre. Fjädrarna växer ut, och jag kommer aldrig mer att låta mig luras av hundarna. Hoppas jag i varje fall innerligt!

Marianne Ahrne

TRÄNING OCH SÄLLSKAP VIKTIGT FÖR NORMALT BETEENDE HOS HUNDAR

I ett samarbete mellan Roslin Institute i Edinburgh, Sveriges lantbruksuniversitet och svenska Försvarsmakten har forskare undersökt sambandet mellan hundars levnadsförhållanden och deras beteende. Studien utfördes med hjälp av två enkäter som besvarats av över 1000 hundägare. I Storbritannien studerades hundar från vanliga hundägare och i Sverige undersöktes Försvarsmaktens hundar.

Studien visade att träning av hunden (både tävlingslydnad och allmän inläring av kommandon) kan minska risken för problembeteenden.

Studien visade också att det är viktigare att träning sker överhuvudtaget, än träningens mängd och nivå. Troligen förbättrar träningen relationen mellan hunden och ägaren, vilket har en positiv effekt för hundens välmående. Alltför mycket fysisk träning verkar däremot kunna leda till ökade separationsproblem. Hundar i hushåll med flera hundar, eller andra djur, visade generellt färre problembeteenden.

Källa: Sveriges Lantbruksuniversitet (SLU)

ROCKY !!

Rocky, det vill säga jag, är numera stolt farfar - Ruff som blev pappa till 10 fina valpar förra året är efter en av tikarna som jag betäckt.

Nu ser vi resultaten - min husse säger att det beror på hur han räknar för att få kombinationerna att gå ihop, Jag begriper ju inte finesserna men tycker det är jättekul att para. Synd bara att det inte kommer fler tikar och hälsar på...

Jag har tröttnat på kattrackorna och bryr mig inte längre. Husse och matte har två honor som matte noggrant proppat i p-piller, men bägge har ändå fått ungar och troligtvis bor de under golvet hos vår granne.

Så är det att bo på landet.

Min gamla kompis Holly har husse med hjälp av veterinär skickat till hundhimlen. Upprepade livmoderinflammationer försämrade hennes hälsa, och hon hade även blivit halt. Tyvärr hade också hennes humör förvärrats, Wera och jag fick ibland rädda husse från hennes attacker.

Så nu har jag bara kvar en ung tös – Wera – att busa med. Hon är mycket läraaktig, och jag tror att vi kommer att få mycket kul i framtiden.

Jag skall inte ställas ut mycket mer, men matte säger att jag får följa med när Wera ska ställas ut.

Jag önskar alla mina barn och barnbarn en riktigt skön sommar!!

ER TILLGIVNE ROCKY

Kennel Glenstars var den första inom rasen i hela Skandinavien, och jag har erfarenhet från både mina egna linjer och de irländska kennlarna.

Annette Andersson, Hunneberga 1702, 241 64 Harlösa
E mail annette@adeheimer.se telefon 070 790 42 33

FÅR MAN TA HUNDEN MED SIG IN PÅ KROGEN?

Antalet hundar i Sverige ökar, och många krögare har anpassat sig efter människans bästa vän. För 10 år sedan fick man leta länge för att hitta en trevlig restaurang om man ville ha vovven med, eller hålla sig på uteserveringar – om ens det var tillåtet.

Men trenden har vänt, och det rejält – på vissa orter bjuder nästan hälften av krögarna numera in även fyrfota gäster.

Helsingborgs Dagblad har som exempel kontaktat 100 restauranger i Helsingborg, varav 40 svarade att hundar är välkomna. De flesta dukar automatiskt fram en vattenskål, ibland en liten godisskål. Restaurang Kigo i Helsingborg har till och med skapat en avsmakningsmeny för sina pälsklädda besökare, och de lär få efterföljare.

Många krögare tycker att hundarna skapar en fin hemkänsla, eller ger intryck av fransk kvarterskrog, där hundar oftast är självklara inslag.

På en del ställen har man valt att ha en särskild avdelning för hundsällskap, på andra får hunden ligga på en filt bredvid eller under husses och/eller mattes bord. Underförstått för att allt ska fungera är att hunden är någorlunda lugn, en hund som för oväsen eller oroligt springer fram och tillbaka vill varken ägaren eller övriga gäster ha kring sig när de avnjuter sin måltid.

**På hemsidan www.tamedhunden.se
kan du se hur hundvänlig din ort är,
eller vart du ska styra kosan på
semesterturen för att hunden
ska ha maximalt utbyte.**

FAKTA

Det finns inga lagar som förbjuder hundar i restaurang, det är helt upp till den enskilda restaurangägaren att avgöra. Däremot får de inte vistas i utrymmen där maten tillagas eller förvaras.

Glennar på SM-äventyr i storskogen

Terrier-SM i viltspår 2019 hölls 8/6 i skånska Klåveröd, i Söderåsens fantastiskt fina, högväxta skogar. Svenska Terrierklubbens arbetsgrupp för viltspår, med Susanne Sarezäter i spetsen, arrangerade tävlingarna på ett mycket bra och trevligt sätt i år igen.

Av de 40-talet terrierraser som finns inom Svenska terrierklubben var 13 raser representerade med 21 hundar anmälda, varav 19 hundar slutligen kom till start. Enbart hundar som fått minst en 1:a i provresultat (d v s högsta provresultat) tidigare var kvalificerade att tas ut till SM av de olika rasklubbarna - en viss kravhöjning jämfört med tidigare år. Många av hundarna som kom var både viltspårschampions och hade vunnit sina rasklubbars interna KM/uttagningstävlingar i tuff konkurrens för att få åka.

Proven genomfördes som officiella öppenklasspår, och alla var mellan 695 och 697 meter långa. Hela 13 hundar fick icke godkänt provresultat (nolla) - spåren var svåra och de färskas viltstörningarna stora detta år.

Störningar kände tyvärr även glennen Bowler Hat's Gavott "Eira" och Berit Magnusson av. De hade så förtjänstfullt tagit silver i 2018 års SM, och hoppades kunna försvara resultatet i år genom ytterligare ett väl genomfört prov. "Eira" var tyvärr inte alls på hugget denna dag - kanske det mycket nära förestående löpet, eller en lurande halsinfektion, gjorde att hon inte alls kände för att spåra denna dag. Hon fick många chanser att ta sig ur startrutan - hon var på spåret flera gånger - men gav upp och ville inte fortsätta. Till slut var det bara för Berit att bryta. Tråkigt att inte få gå klart sitt spår! Men så är det med hundar, och inte minst med spår - även mycket rutinerade hundar kan ha en dålig dag, ibland är skogen oväntat full med svåra störningar, väder och vind och mycket annat kan påverka spåren.

Förra året pratade jag med en ledsen ägare till en yngre Staffordshire bullterriertik som tränat järnet, konkurrerat ut "gamla viltspårs-rävar" i staffeklubben, åkt ända från Lycksele med familj och flera övernattningar för att sedan se hunden krokna totalt vid själva provtillfället. Och så kan det vara - precis allt kan hända i spårskogen och det är mycket lite man som förare kan göra för påverka hundens förmåga och vilja att spåra från ena dagen till den andra. Förutom möjligen fortsätta vara lugn, trygg, stabil och bete sig "som vanligt" oavsett hur det går.

Till slut stod det klart att enbart sex hundar fick godkänt provresultat i år, varav en hund fick en 3:a (lägsta godkända resultat), två hundar fick 2:or, och tre hundar fick 1:or (högsta godkända resultat). Inga "HP" delades ut i år.

Glädjande nog gick Bowler Hat's Foxtrot "Glen" med Ing-Marie Alfredsson i linan mycket stabilt i sitt spår. "Inte en millimeter utanför spårkärnan" som domaren och eftersöksproffset Linus Lydebring uttryckte det. Med den prestationen knep Glen en av de sällsynta 1:orna för dagen, och tilldelades bronset i terrier-SM i viltspår 2019! Vann gjorde en Irish Softcoated Wheaten terrier, medan en Staffordshire Bullterrier tog silverplatsen.

Detta innebär att det varit glennar på pallplats i terrier-SM två år i rad, och vi hoppas att på detta sätt inspirera fler att viltspåra och ha kul i skogen tillsammans med sina nos-visa glennar!

GLENBITEN

Hej alla Glenbitna!

Vi som sätter ihop den här tidningen, Pernilla och Ylva, tar gärna emot idéer och feedback.

Tidningen är er så skicka in material till tidningen!

Ni vet ju hur roligt det är att läsa om andras hundar!

NÄSTA NUMMER AV GLENBITEN KOMMER
I BÖRJAN AV SEPTEMBER
SKICKA IN MATERIAL TILL

glenbiten@saigit.se

SENAST DEN 15e AUGUSTI!

Regler för publicering i Glenbiten.

Redaktören förbehåller sig rätten att bedöma vad som är lämpligt att publicera.

Material från anonym avsändare kommer inte att publiceras.

Material som innehåller kränkande inslag, personliga angrepp, tvivelaktig information eller liknande kommer inte heller att publiceras.

För övrigt insänt material ansvarar aktuell textförfattare.

Önskar ni materialet i retur, vänligen bifoga ett frankerat svarskuvert.

För innehållet, samt texthanteringen, i annonser och artiklar ansvarar skribenten till fullo.

Du får ha signatur i tidningen men måste då bifoga namn och adress.

Vinnarbilder till almanackan 2020!

Månadens bild mars

FOTO: Klas Andersson

Månadens bild april

FOTO: Karl Smedstad

HAGRID

Helt kort. Att gå i parad på St:Patricks day var kul! Men så fick jag en bra placering också. Annars är jag inget vidare på att "följa".

Jag ska på Viltspårkurs nästa vecka, så mer om det i höst, men det verkar ju poppis.

Nu går det bra att ta spruta hos veterinären, men det återstår att lita på att matte gör det själv

Glad sommar!

ELLA KLARADE SITT VILTSPÅRTEST!
GRATTIS!